

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۲/۰۵

عبدالستار ایوبی

د بشري ټولني پارازيتونه

دوهمه برخه

دا چې انحصاري سازمانونو دين څخه فقط د ثروت د توليد د پروسې د سرعت لپاره د کاري ځواک تشويقولو او د دوی ترمنځ د نظم او ډسپلن ساتلو په مقصد کار اخيستی اوس په دې اړه نوو علمي څيړنو، ميتودونو، ماشينري او ټيکنالوجي د هغه موثره معادل پيدا کړی دی. همدا علت دی چې په نړۍ کې د دوی د دهریت پرچار پيل کړی دی او په ټولنو کې ديني ارزښتونه ورځ تر بلې ضعيفه کيږي. دا چې اسلامي ارزښتونه د خپل حقانيت په اساس تر نورو باطلو او تحريف سوو ادیانو د ارزښتونو په مقایسه ډير مقاوم ثابتيږي د نورو ادیانو څخه استثناء بلل کيږي. اسلامي ارزښتونه يو خو محکم دي او بل د ټولني د اغلب کثريت او بېوزله تريني طبقې د بنسټيزو حقوقو دفاع کوي او فلسفه و احکام يې فوق العاده معقول او منتقي دي. هر شخص چې قرآن په تفهيم سره ولولي نو پرته د درنگه به دا ومني چې دا قرآن د هر يوه بشر لپاره د فردي خپلواکي قباله ده او د ده د بنسټيزو حقوقو مدافعي وکیل. نو په همدې اساس دوی د اسلامي ارزښتونو د بینه وړلو په برخه کې نښه انعام (باونتي) اعلان کړی ده. اوس د چين دهرې نظام هم پر ايغوريانو باندي تجارب پيل کړي دي. د هند بت پرستان هم د هند پر مسلمانانو باندي ډول ډول تجربې کوي. فرانسويان بيا کارټونونه پر جوړوي. د افغانستان، پاکستان او عربي نړۍ دهریان بيا د فحشاء، رقص و سرود ترويج ته کش ورکړی دی. په زرهاوو د اسلامي دين رېبره خړيلي او رېبره وهلي علماء لگيا دي د علمانيت په تيرونو د اسلامي ارزښتونو پر ونه گزارونه کوي. ټوله لگيا دي چې يوه داسې لار راوباسي چې د هغه په تطبيق سره د اسلام دين د مسلمانانو او په مجموع کې د ټوله بشريت په منځ کې داسې نيست و نابود کړي لکه د هسپانيې څخه چې مسلمانان ورک سول. دوی د اسلام په ورکولو سره غواړي چې د هغه معنوي ارزښتونو فلسفه او منتق ورک کړي چې د بشري ټولنو د چارو او اړيکو په تنظيم کې د مادي ارزښتونو سره په سيالي کې تل برتره ثابتيږي او يو شخص يا يوه ډله د هغه په موجوديت کې مطلق انحصار تر ډيره حده نه سي ساتلای. په دې برخه کې دا سازمانونه ډيري پانگوني کوي. د مثال په توگه کله چې دا سازمانونه د اسلام د مبین دين سره مخامخ سول، په لمړي سر کې د دوی ټوله شیطاني سياستونه د الهي دين په خپلو کې پاته راغلل. اسلام پر زنا او لواطت بنديزونه ولگول، خلگ يې د خپلو زينتو پټولو ته وهڅول، د مسکراتو استعمال يې لغوه کړ او پر نارينه وو يې طلاء او ورينم حرام وگرزول. د خلگو د عامه خدماتو سرچينو انحصار يې وغانده او د هغوی د وقولو طريقه يې ترويج کړل. حکومت يې د عامه خدماتو څارونکی وگرځاوه او هغه ماليات چې د الله تعالیٰ لخوا پر ثروتمندانو وضع سول، بېوزله، کورنډيانې، يتيمان، بنديان، مسافر او نور اړ کسان يې د هغه مستحق وگرزول. د اسلامي قانون د ضعف نقطه داغه ده چې د ټولني د کمزورو، غافلو او بې وزلو ساتنه يې د ټولني پر ليوانو باندي واجب کړل، چې دا خبره پر ثروتمندانو او قدرتمندانو باندي درنه تماميږي (کټمټ لکه يو فارغ الوباله شخص چې د کوڅې د کتافاتو په راټولولو مامور کړی). حال دا چې په واقعيت کې غافل او ويده انسانان په اوردمهال کې بې وزله او غريب گرزي. ویش او خواریکينه انسانان په اوردمهال کې د ثروت او قدرت سرچينو ته رسيږي. دا يو طبعي دوران دی چې په هرو څو نسلونو کې ثروت مندي کورنی غري او د بېوزله کورنيو غري يو له بله سره موقف اليشوي. دې سازمانونو په مسلمانانو کې د داسې قدرتمندانو او ثروت مندانو سره لاس يو کړ چې نه يې غوښتل چې د خپلي ټولني د بېوزلو په چوکيداري کې خپل ټول عمر تير کړي. بلکه دا يې غوښتل چې د هغوی لوني او خویندي ځانونو ته ورقصوي. د هغوی ځوانان خپل مريان کړي او د خپل ثروت د زياتوالي اله يې وگرزوي. دا وو چې لمړی يې شيعه فرقو په نوم داسې فکري ياغي ډلې رامنځته کړې چې د اسلام د بنسټيزو اخلاقي ارزښتونو څخه يې انکار کاوه. د بيلگې په توگه اسلام تل د رښتيا ويلو امر کړی وو. شيعگانو به ويل چې مصلحتي دواغ (تقيه) روا ده ځکه چې حضرت علي رضی د لمړيو درو خلفاء راشدينو په لاس درواغجن بيعت کړی وو. که ده په درواغو دا درې خلفاء نه وای منلي. په مسلمانانو کې خونريزي رامنځته کيدل. دوهم دا چې کفار د قرآن په مثل کلام رامنځته کولو کې عاجز سول نو شيعگانو په مرسته يې هڅه وکړل چې د قرآن اعتبار وړ متضرره کړي. دا دعوه يې وکړل چې د قرآن هغه لس سپياري چې د حضرت علي رضی سره وي، هغه نه دي پکښې شاملې او خلفاء راشدينو په دې قرآن کې لاسوهنه کړې ده. چې دليل ځني وپوښتي، دا دليل وايي چې زموږ د ۱۲ امامانو نومونه ولي پکښې نه سته. چې

زموږ د ۱۲ امامانو نومونه پکښيکي وای نو بیا دا قرآن (نعوذ بالله) نه وو تحریف سوی. په اسلام کي موقتي جنسي اړیکي منع سوي وي. دوی راولاړ سول د صیغه (متع) په نوم یې زناء بیرته روا کړل. په دې دلیل چې وایي حضرت علي رض د ابوالفضل عباس د مور سره صیغه کړي وه. یعنی هر ناروا شی چې دوی خان ته روا کړی دی هغه یې یو ځل پر حضرت علي رض تړلی دی خو خان ته یې روا کړي. هغه مبارک یې د دې گناه مرتکب ثابت کړی دی بیا یې نو دا حرام شی ځانونو ته حلال کړی دی. دا چې د شیعگانو فتنې څومره اسلام او مسلمانانو ته زیان وراوه او لایي وراړوي، د هغه بحث څخه به تیر سو. خو بیا هم د مسلمانانو اکثریت برخه اهل سنت والجماعت مسلمانان د نبوي اسلام سره خپلي اړیکي وساتلي او دا فتنه فقط د مسلمانانو د یوې کوچنۍ شهوت پرسته ډلي د گمراه کولو سبب سول او د قرآن عظیم الشان تحریف چې د دې ډلي د رامنځته کیدو عمده هدف وو، هغه ناکام پاته سو. کله چې دا سازمانونه په دې پوه سول چې د قرآن عظیم الشان تحریف د دوی د وس کار نه دی نو یې په مسلمانانو کي د تفرقي اچولو او د شریعت پر خپل څرخ راڅرخولو لپاره یوه بله دسیسه رامنځته کړل. دا چې د قرآن عظیم الشان د حفظ وروسته چې د نبوي امت خواخوږو امامانو ډیره توجه ورته وکړل هغه د نبوي سنت او طریقه وه. چې د ژوند چاري او عبادات چې په څه طریقه نبوي اجراء کولي، هغه په امت کي پاته سي او تحریف نه سي. په دې برخه کي که مور د اسلام د څلورو امامانو هڅو ته متوجه سو، هغوی هڅه کول چې نبوي ته منصوبي واقعي خبري د فقهي مسائلو په تشریح کي حفظ کړي او بیغمبر ته منصوبي درواغ او تحریف سوي خبري د سند حیثیت غوره نه کړي. دا هغه د فتنې ډکي وختي وې چې اسلامي خلافت رنگ سوی وو او مسلمانان د خودسره قریشي ډیکتاتورانو لخوا اداره کیدل. د امامانو د خدماتو په پایله کي اسلامي فقهي رامنځته سوي چې حنفي فقهه تر ټولو بارزه، غني او پیاوړي فقهه پکښي ثابته سول. دا چې دې سازمانونو لپاره پیغمبر اکرم ته منصوبو د ځانه جوړو سوو روایتونو ته د سند ورکولو زمینه برابریدل، سل کاله تیر سول او د موضوعي احادیثو فتنې د ۱۹۴ هجري څخه بیا تر ۲۷۹ هجري په زمانه کي سر راپورته کړ. دا هغه وختي وې چې د تابعینو د خواریو په برکت واکمنه طبقه د علم په افادیت پوه سوي وه او د تعلیم نظام پرمختگ کړی وو. کاغذ، قلم او سیاځي هم پریمانه سوي وه. په داسي وختو کي د یهودي سازمانونو ستر ارمان یعنی د نبوي سنت د تحریف فتنې د صحاح سته (شپږ صحیح کتابونه) په نوم عملي بڼه غوره کړل. د اسلام د فقهي د تدوین او علمي عروج زمانه د هارون رشید تر زمانې پوري وه. په دې وخت کي څلورو اسلامي فقهو په عامو مسلمانانو باندي پراخ نفوذ خپور کړی وو او مسلمان ولسونه دومره پوه سوي وه چې د خپلو واکمنانو څخه یې د بنسټیزو اسلامي اصولو پایبندي غوښتل. د هارون رشید زوی الامین څخه بیا د المقتدر پوري زمانه د عباسیانو د انحطاط زمانه وه چې د خراسانیانو فتنې اوج ته رسیدلي وې او د خراسانیانو وروسته د منگولیانو فتنو نور هم اسلامي تمدن ته زیان وراوه. د بصیرت خاوندان حتماً دې نقطې ته متوجه کیږي چې د صحاح سته د سلسلې دا شپږ لیکوالان او شپږ کتابونه (صحیح مسلم، سنن نسایي، سنن ابو داود، سنن ترمیذي، سنن ابن ماجه او صحیح بخاري) په پرله پسې توگه به داسي زمانه کي ظهور کوي چې اصلاً اسلامي نړی د یوې مسئولیت پزیره سیاسي رهبري څخه بې برخي ده. دا هغه زمانه وه چې پر اسلامي نړی واکمنو د قریشي کورنیو خلیفه گانو دا ټولنه کټ مټ په داسي طریقه اداره کول لکه د صلیبي جنګونو په زمانه کي چې اروپایي واکمنانو د اروپا ملتونه اداره کول. دلته دا سوال پیدا کیږي چې و دې شپږو کتابونو ته چا د صحاحو لقب ورکړ. عجیبه لا داده چې د صحاح سته په پلویانو کي بیا خپله اختلافات راپورته سول چې شپږ سره صحیح نه دي یوازي دا صحیح بخاري او صحیح مسلم صحیح دي هغه نور څلور نه دي صحیح. دلته عام مسلمان ته به دا سوال پیدا سي چې د احادیثو داسي مجموعي سته چې په امت (اهل السنه والجماعت) کي د پخوا څخه ډیري معتبري وې لکه د امام مالک ح موتا. داسي نور مستند د احادیثو مجموعي هم وې چې د څلورو فقهو په علماوو کي یې اعتبار لاره خو په هغو کي یو هم د دې صحاحو په مجموعه کي نه سو شامل. بیا چې دا خبره مطلق د نظره وباسو چې د بعثت څخه تر ۱۰۰ کاله زیاتي زمانې وروسته څنگه امکان لري چې یو څوک دي اصلي احادیث د جعلي احادیثو څخه فلتر کړي او داسي فکر وکړو چې دا بناغلی امام بخاري صاحب او امام مسلم صاحب (دا چې دوی منظم پیرویان نه لرل د امام د لقب مستحق خو نه راځي خو د اختلاف د ختم لپاره به یې موقتاً په امامانو کي شمار کړو) بیخي د پیغمبر اکرم په زمانه کي تیر سوي دي او د احادیثو د صحت د پرتله کولو اصول یې ټوله ورسره ومنو. حد اقل په دې مجموعو کي باید داسي خبره نه وي موجوده چې هغه د دوی صحت غلط ثابت کړي. د بیلگي په توگه په خپله وینا کي اختلاف. که چیري د صحیح بخاري کتاب په یوه حدیث کي راغلي موضوع د داغه کتاب بل حدیث غلطه ثابت کړي نو بیا مور وایو چې دا مجموعه په خپل منځ کي اختلاف لري نو دې ته مور په هیڅ صورت صحیح نه سو ویلای. دا وهابیان، یا سلفیان، یا اهل الحدیث هغه فرقه ده چې د دې شپږو صحاحو پر بنسټ یې د اهل السنه والجماعت د څلورو سره فقهو څخه بغاوت وکړ او د دې فقهو پیرویان یې مقلدین وبلل او تقلید یې بیخي د بشکنځلو معادل لغات وگرزوه. اوس چې د یوه سلفي زوی بد چم وکړي. دا نه ورته وایي چې د سپي زو یا د خره زو. ورته وایي چې او د مقلد زو. دوی وایي چې دا شپږ د احادیثو مجموعو او قرآن شریف ته د لاس رسي په صورت کي مور خپله هره مسئله را ایستلای سو. هیڅ یو مسلمان اوس و دې تدوین سوي فقهي ته اړتیا نلري او نه یې هم د اصولو مرآتولو باندي مکلف دی بلکه دي څلورو فقهو ته د فرقو نوم ورکوي. نن مور عملاً وینو چې اهل حدیث ورځ تر بلې دومره په تفرقه او اختلاف کي لویدلي دي چې د

هر سلفي عالم دين شاگرد چې خپلي زده کړي تکميلي کړي پر ټلويزون يا يوټيوب يې وږيو وينو چې د خپل استاد خبري غلطي ثابتوي. ښه مثال يې دا ذاکر نايک دی چې د اهل حديثو او سلفيانو د ډلي سره يوځای کيدو سره يې مالي سرچينې وموندلې اوس خپل ټي وي چينل لري، لاکن اوس غواړي چې د اهل صحيح حديث تر عنوان لاندې خپله ډله د اهل الحديثو څخه جلا کړي. دلته د دې پراخي تفرقي علت دغه په صحاح سته کي موجود داخلي اختلاف دی (يعني کله چې يو کتاب يا يوه د کتابونو مجموعه صحيح ومنو نو په هغوی کي موجود تضاد او اختلاف مو هم صحيح وبلې، بيا موږ د عمل په ډگر کي دا اختلاف نامشروع نه سو بللای). يعني کومو علماوو چې دا کتابونه وليکل او کومو واکمنانو چې د دې کتابونو په نشر کي مرسته وکړل هغه په دې اختلاف خبر وه. هغوی قصداً دا کار وکړ چې هغه مسلمانان چې د شيعت په دام کي راگير نه سول، هغوی د شرکي تصوف په فرقو کي راگير کړي او هغه چې د دې دامه ووځي هغه بيا د اهل الحديثو په دام کي راگير سي او په دې کار سره دوی پر يوه شريعت باندي د دوی د تجمع مخه نيول سي. دا ځکه چې که د مسلمانانو يوه اعظمه کتله پر يوه فقهي مجموعه باندي اتفاق وکړي نو بيا واکمنان، ثروتمندان د هغه د بنيادي اصولو پايښدي ته مجبور يږي. علماء به د ځانه اوتي بوتې نه سي ويلای. يو عادي د روزاني مزدور به ورته پورته کيږي چې ښاغلی مولانا صاحب، برايې مي فلانی کتاب کتې سنا دا خبره پکښې رد سوي ده. اوس خو چې عالم ته دا خبره وکړي، دستي درته وايي چې هغه فلانی کتاب دي لکه چې نه دی کتلی يا د داغه کتاب هغه بله صفحه بيا بيرته زما خبره تائيدوي. يعني زموږ دا پلورل سوي علماء کتې مټ ددني اسرائيلو د علماوو په څير د صحاح سته په شکل احاديثو مجموعي ته داسي تحريف سوي ښه ورکړي ده چې يوځای کي پکښې راځي چې په لمانځه کي نارينه لاسونه پر تيانو ونيسي، بل ځای کي بيا راغلي چې ايله يې ونيسي، بل ځای کي بيا تر نامه لاندې.... يعني عام مسلمان يې په دين کي ورک کړی دی څو دوی خپله دوکانداري پر ټولو وچلوي. و دې زريفي نقطې ته بيا نه دي متوجه چې کله د دين احکام مبهم سي نو په عوامو کي د دين څخه د انحراف ميلان زياتيږي.

دې سازمانونو د مادي ارزښتونو د انحصار په برخه کي بشپړ تخصص لاسته راوړی دی. دوی د اقتصادي فعاليتونو څخه لاسته راغلي عوايدو د ویش د تنظيم په سيستم کي د نفوذ د لاري د ثروت پراخ زخاير رامنځته کوي. بيا د ثروت د دې پراخو زخايرو په مټ د بارسوخو، ماهرو او هغه استعداد لرونکو اشخاصو د پيرلو هڅي کوي کوم چې په عادي شرايطو کي د خپلي ټولني د ټولنيز ژوند د سمون په لاره کي هڅه و هاند کوي. داسي خلگ الله تعالی ﷻ د ټولنو د وگړو د ټولنيز ژوند د اداره کولو لپاره پيدا کړي دي. دا پديده د ټولنيز ژوند لرونکو حشراتو لکه ميريان، اوښه، مچمچي او داسي نورو د ځالي په مطالعه کي مشاهده کولای سو. ماده حشره يو ډول هگی اچوي خو د ځينو څخه کارېگر ميريان، د ځينو څخه عسکر ميريان، ځيني يې ماده او ځيني يې نر ميريان ځني جوړيږي.

دا سازمانونه چې کله يوه ټولنه د بريد لاندې راولي نو لمړی د ټولني رهبري نظام مطالعه کوي. که چيري د يوې ټولني رهبري نظام داسي وي چې و يوه شخص، يا د اشخاصو يوې ډلي ته يې د ستر اعتبار په اساس خپلو ساختارونو د اداره کولو واک سپارلی وي او دا امتياز ميراثي ښه ولري نو دا مافيوي د واکمن شخص يا واکمني ډلي ته د شراکت وړانديز کوي. شراکت عموماً په داسي عايداتي پروژو کي کيږي چې د اړوند واکمن د ادارې لاندې جغرافيه څخه بهر وي. دا ځکه چې دا مافيوي د توليد د سرچينو د استحصال د لاري گټه کوي چې په دې کي د انسانانو د طبعي زيرمو د لوټلو او کله هم د انسانانو د غلاکولو فعاليتونه پکښې شامل وي. لوستونکی به وايي چې دا کارونه خو عموماً د جگړو پر مهال امکان لري چې يو هيواد پر بل هيواد بريد کوي او دا خبره يې صحيح ده. دا سازمانونه خپله گټه په داسي شکل پلټي چې يوه بشري ټولنه دومره ضعيفه کړي چې هغه د بهرني يرغل په مقابل کي د مقاومت توان دلاسه ورکړي او بله ټولنه بيا دومره پياوړي کړي چې يرغل ته آماده سي. کله چې د يوې پياوړي ټولني رهبري د دوی سره شراکتونه پيل کړي نو د شراکت يو شرط دا هم وي چې دې سازمانونو ته په خپله قلمرو کي د ازادانه فعاليت اجازه ورکړي. دا سازمانونه په هغه ټولنو کي خلگ استخداموي او خپل اثروسوخ پراخوي. دوی خپل مستخدمين تشويقوي چې په ټولنو کي په جلا جلا توگه جلب و جذب وکړي څو د رهبريو فرعي محراقونه رامنځته سي. کله چې موږ د يوې ټولني انسانان ووينو چې په فرقو ويشل سوي دي، يو ډبله بد وري، په ځپل منځ کي شخړي سره کوي او يو له بله غلاوي او خطا ايستل سره کوي او مشران يې يو له بله سره په روابطو کي هم وي؛ بايد پوه سو چې د نړيوالو سازمانونو د جلب و جذب پروسه په خرپ و تړپ سره دوام لري. کله چې د يوې ټولني وگړي په خپل منځ کي سره وويشل سي نو بيا دا سازمانونه د رهبري د رديفونو د دوهم صف او دريم صف رهبرانو د غير رسمي او نامشروع استخدام پروسه پيلوي. کله چې دا مرحله تکميل سي نو د رديف د لمري صف د رهبر يا رهبرانو پر ضد کودتاه رامنځته کوي. په دې کار سره دا سازمانونه په گټه کي خپل شراکتداران ديبينه وري او د هغوی پر ځای د خپلو اجيرانو په توگه دا دوهم صف رهبري واک ته رسوي. کله چې د دوهم صف رهبري په زوره واک تر لاسه کړي نو د پيله څخه د هغه عمومي ولسي اعتبار او مشروعيت څخه بي برخي وي چې د لمري صف رهبري ځني برخمنه وه. په ټولنه کي بغاوتونه او مخالفتونه پيليري او ولسي دواطلبه جنگيالي د يوې معتبره رهبري د احياء لپاره وسلواله مبارزه پيلوي. ټولنه د کورنی جگړې خوا ته ځي او دا

سازمانونه د یوې بلي سالمې ټولني د رهبري سره په پټه خوله په جگړه خپلې ټولنه د يرغل په پروژه کې شراکت کوي. دا سازمانونه کله کله د يوه ولس پر ضد د دوو يا درو دولتونو سره هم خبره کوي. هر څومره چې د شراکت متعني دولتونه زياتيري هغومره د دې سازمانونو لپاره د چنه وهلو او خپلې گټې د لوړولو زميني هم زياتيري. د دې پروسې بڼه مثال په امريکا کې د ولس مشر کنيډي وژنه او په افغانستان کې د محمدزيو شاهي نظام ړنگيدل راوړلای سو. کنيډي او ظاهر شاه په افغانستان کې د کوکنارو د کښت او قاچاق په کاربار کې د مليارډونو ډالرو سهيمان وه. کنيډي او ظاهرشاه يو له بل سره شخصي ملگرتيا اړيکې لرلې چې په دې اساس د امريکا نورو چارواکو په افغانستان کې د کوکنارو د کښت په چارو کې مستقيمه مداخله نه سواي کولای. دا چې دې سازمانونو په امريکا کې کنيډي وواژه او په افغانستان کې شاهي نظام ړنگيدو وروسته کورنی جگړه رامنځته سول او هيواد ته د امريکا سيال شوروي خپل عسکر راوستل. طبعي خبره وه چې د امريکا يوي استخباراتي ادارې ته د مداخلې لار خلاصه سول څو مستقيماً هغه قاچاقبر استخدام کړي چې د بزرگرانو څخه په ناچيزه بيه ازاد بازار د قابت د لاري د گرانبيه مخدراتو خام مواد تر لاسه کړي. په دې مثال کې مور ته دا خبره دومره مهمه نه ده چې په افغانستان کې د مخدره توکو د خامو موادو د پلور د گټې زياته برخه چا انحصار کړل. بلکه مهمه خبره دا ده چې د مليونونو وگړو څخه جوړ افغان ولس اويا و اتيا کاله د يوې عياشي کورنۍ د څو غرو د بوټو تليان څټل او په ټولو ونه ټوانيدل چې د دې کورنۍ واک ورنسکور کړي او خپل سياسي حقوق بيرته لاسته راوړي او يوه وړوکي مافيا د خپل پراخ پروگرام د يوه وړوکي فعاليت په ترڅ کې د دې کورنۍ اقتدار ته د گوتو په څنډلو د پای ټکی ايردي. دلته مور پوهيدلای سو چې دا سازمان يا د سازمانونو اتحاديې څومره پياوړې ده، يا دا چې د دوی په مقايسه مور منحيث د يوه ملت څومره ضعيفه يو. په نړۍ کې مطلق ضعيفه نسته چپله د انسانه څخه او مطلق پياوړی نسته پرته د الله تعالی څخه. د انسانانو په منځ کې ضعف او قوت نسبي جنبه لري او دا نسبت متحول حالت لري او مطلق نه دی. نن چې مور دا سازمانونه وينو چې د نړۍ په هر هيواد کې د خپلې خوښې حکومت په رامنځته کولو يا د خپلو ولسونو د نارضايتي سربيره پر واک ساتلو کې دومره بريالي دي، دا معنا نلري چې دوی مطلق ځواکمن دي، دا په دې معنا ده چې مور د دوی په نسبت ضعيفه يو. په سوريه کې ولس د علويانو د باندو د واکمني پر ضد راپورته سو. په مليونونو انسانان يې ووژل سول (چې ځني يې مردار سوي او ځني يې شهيدان سوي دي). خو د بشار الاسد پر خپل واک پاته سو او د روسي ځواک تر چتھري لاندې بيرته د واک د دوام هيله هم ورته پيدا سوې ده. عام سوريایان به لکه سپي بيرته غاړه ورته ايردي. په عراق کې د صدام حکومت چې بيا دې سازمانونو يې د بينه وړل وغوښتل، هغه يې په ډير برياليتوب سره يې په ظرف کې د يوې مياشتې د بينه يووړ. د طالبانو حکومت خو يې په يوه پوف داسي باد باد کړ چې دا زموږ د انبياوو وارثين تر اوسه پوري حيران دي چې دا څه راوسول. خپل مقتديان راته بلا سول. هغه چې په مور پسي يې تراويح کولې په هغوئ کې د سي آی اي هغه جاسوسان هم راوختل چې په سټالابټ کې به يې د طالبانو د پوستو کورډيناټونه ورکول. د ملا خاکسار دا به په هغه شپو کې چا زړه ته اچولې وای چې د شورا نظار ايجنټ دی او اوس هم ډير خلگ دا خبره زړه ته نه اچوي چې دا ملا يعقوب، حقاني برادران، ملا عباس ستانکزی، سهيل شاهين، ذبيح الله مجاهد، اميرخان متقي او شهاب الدين دلاور دي د کفارو جاسوسان وي (که څه هم د لويې تحولانو بڼه سم په رسمي ډول رسوا کړي دي). وای چې د پښ کور وسو، بڼه سو. د ۱۱/۹ پيښه او د افغانستان اسلامي امارت سقوط دوی ته يوه گټه وکړل چې يو څه خاکساره سول. اوس چې ورته ووايي چې دا سهيل شاهين، مولوي شهاب الدين دلاور، قاري يوسف احمدي، عباس ستانکزی، انس حقاني ډاکټر نعيم او دا نور ټوله د يهودي سازمانونو اجيران دي چې په دې سرو او تودو کې نه يو ځني په پاکستان کې بندي سو، نه زخمي سو، نه شهيد سو؛ که يې زړه ته نه اچوي، هغه د پخوا په شان گريوان ته نه در حمله کوي. د عباس ستانکزي په اړه خو ټوله طالبان معلومات لري چې د مسکو څخه راغلي. انس حقاني په عربي هيوادونو کې خپلې عياشې کولې، چې د طالبانو لپاره د ډيپلوماسي په ډگر کې دروازي خلاصي سوې په تلوار يې راوستی پل چرخي ته او د دې ځايه قطر ته ولاړی. انس حقاني و سراج الدين حقاني په وچه کلکه سپينسترگي ځانونه په پلچرخي او بگرام کې په واسطه بنديان کړل څو په راتلونکي کې سياسي کريډيټ واخلي. که نه په دې محبسونو کې د بندي کيدولو حق د هغه طالبانو وو چې د جهادي عملياتو په ترڅ کې بنديان سوي وه. د پل چرخي اصلي بنديانو ته د هغوئ بند هېڅ گټه ونه کړل او دا په واسطه بنديان سوي هغه دی پر مور باندي حکومت کوي. هغه نور هم چا په اسلام اباد کې او چا په حیات اباد کې خپل مالونه وهل، چې د قطر دفتر خلاص سو بيا يې د قطر په دفتر کې خپل روښونه وهل. د تيرو شلو کالو د جگړو په طالبانو کې ډير با استعداد، مخلص او د اتلولي سابقه لرونکي خلگ راپورته سول، يوه هم داسي ترفه نه ده کړې چې مهم ډيپلوماتيک موقف ته دي رسيدلی وي. هغه د تيرو ډيرينو او څلويښتو کلونو لايق رهبران يې ډير شهيدان سول يا پر کورنو کښيښتل. په کوپټه کې د طالبانو پر مشرانو چاودني وسوې، څوک وويشتل سول، څوک بمبار سول، څوک د پيښور په روغتونو کې په مرموز ډول ووژل سول، ددې لپاره چې دا ډاکټر نعيم، عباس ستانکزي، انس حقاني، شهاب الدين دلاور، قاري يوسف و دوی ته ورته نورو بي کفايته جاسوسانو ته ميدان شغالي سي. د هيواد دا وروستي سياسي تحولاتو هم ډيره مرموزه او غير معقوله جنبه لرل. د طالبانو په رهبري کې چې کومو مشرانو د جگړې د شدت او د جنوبي برخو په ښارونو د بريدونو خبري کولې، کله چې طالبانو جگړه پيل کړل نو بيا هم دوی وه چې دښمن سرسخته مقاومت کونکو ته د

لار ورکولو قومندې يې ورکولې او عامه عفو يې ورته کول. هغه ملي اردو چې پر کليو او کورونو او ولسي ميله ځايونو يې د ډي سي توپونو بريدونه کول، چې کله جگړې زور واخيستی نو داغه ملي اردو جنگ نه کاوه او طالبانو ته تسليميدل او طالبانو هم د جيب خرڅ سره خپلو کورونو ته استول. اوس ټوله نړۍ خبره ده چې د طالبانو په صفوفو کې د ژبو، زړو، ديانتدارو او پوهانو کمښت نسته. د طالبانو د رهبري پر مهمو موقوفونو باندې د کمزورو استعدادونو او کمزوري سابقې شخص موجوديت په هيڅ صورت د توجه وړ نه دی. عام طالبان هم دا شيان ويني چې يو څه عاجزه سوي دي. په سياسي مبارزو کې د عجز او خاکساري علامه د هغه د پياوړتيا نښه ده. پخوا چې مو ورته وويل چې د داسې اميرالمومنين اطاعت مطلق حرام دی چې د کافرانو په لاس کې وي، جنگ به يې درسره کاوه. کله چې د ملا محمد عمر په موضوع کې د سليمان عليه السلام د پيريانو کانه په وسول (هغه مړ وو او دې فدايانو به د فدايي عملياتو څخه وړاندې پيغامونه وراستول چې مور خو لاړو په دې دنيا کې به ته زموږ د قربانيو ثمرې ساتي، دا چې بيا دا انتحاري ورسته عالم برزخ ته رسيدلی وي او لوی ملا صاحب يې هلته ليدلی وي. بيا به يې نو خود جنجال ورسره کړی وي چې ته دلته څه کوي؟ مور چې ويل ته هلته يې... که داسې خبر وای نو مور انتحاري څه کوي ستا د تشي دکولو هڅه به مو کولای... دی به ورته وايي چې تاسې خپله بېباکه ياست، فدايي بريد ته د تللو څخه وړاندې به مو زما د ليدلو غوښتنه کولای؛ اوس چې ورته ووايي چې ملاهيب الله اخزاده هم وژل سوی دی، نو لږ تر لږه جنگ نه ځني کيږي. ځکه چې دومره پوه سوي دي چې احتمال يې سته. داسې اميرالمومنين چې هره جمع پر منبر ونه دريږي او خطبه راته ونه وايي او چې د خطبې د پيل تر مخه ولس يو سپيناوی ځني وغواړي، دی سپيناوی ورته کړي؛ اميرالمومنين نه دی او نه کيدای سي. .

دا سازمانونه يوازې په هغه ټولنو کې د اقتدار د جگړې د اورلمبو وژلو ته زمينه برابروي چې په دې پوه سي چې په هغه ټولنه کې د خپل يوه بنسټيز حق يعني خپلواکي مدعي نور نه دی پاته او هغه ټولنه نور د دوی چور او چپاو ته لکه د بې ځښتنه ډک کور آماده پرته ده. د يوه انسان د خپلواکي حق په دې معنا دی چې دی د نورو انسانانو سره د ځمکې د طبعي سرچينو په تصرف کې شراکتداره دی. کله چې دا شخص خپل د خپلواکي تر حق تير سي نو بيا طبعاً د دې نړيوالو مافياوو مریې دی چې د ده څښاک، خوراک، پوښاک، عزت، حيثيت، ملکيت، ژوند، مرگ ټوله د همدې مافياوو په واک کې دي. دا مافياوي د خپلو لاسپوڅو افرادو او حکومتونو په هر صورت دفاع کوي تر هغه وخته چې اړتيا ورته ولري او د دوی اړتيا نه ختميدونکي ده. دوی تر مرگه د دې مریې څخه کار اخلي. هو هغه مهال نور دا شخص د دوی نه دی په کار چې کله يې خپله خپلواکي وغوښتله. د اسلام سپيڅلي مبین دين د مرييتوب پدیده بشپړ نه ده لغوه کړي، ځکه چې د ډيرو احمقو او کمزورو انسانانو پالنه د ډيرو ثروتمندو او زورورو لخوا د همدې مریې او بادار د تعلق په اساس کيږي او ډير انسانان خپله خوښوي چې مریې يا وينځيانې او سپيري. د هغه په عوض يې پر بادار باندې د مریې يو شمير حقوق تعين کړي دي. هغه دا چې مریې او مينځه د واده حق لري، د خپلو عوايدو د ملکيت حق لري (بادار تنها پر دې عوايدو باندې د ماليې د تعينولو حق لري). اسلام د مریې ازادول يو د ثواب کار بللی دی او امت يې تشويق کړی دی چې د مریانو په ازادولو کې مرسته وکړي. مور کولای سو چې د صدقاتو پيسې د غاړو په ازادولو کې ولگوو. يو شی چې تل په مسلمانانو کې ډير حساس پاته سوی دی، هغه د کافر مسلمان سوي مریان دي. مسلمانانو به حتی د هجرت څخه وړاندې کلونو کې هڅه کول چې د کفارو مسلمان سوي مریان په پيسو رانيسي او هغوی ازاد کړي. دا چې مور کله کله خبريزو چې اروپايانو پر افريقا بريدونه وکړل نو ډير اسلامي هيوادونه يې هم فتح کړل او مسلمانان به يې مریان گرزول. دلته د هغه وخت د قریشيانو مسئوليتيزې تر سوال لاندې راځي چې هميش يې د پيغمبر ص سره د نيژدې والي له سببه د امارت د حق دعوي لري دي. چې هر ځای چې په غير جنگي يا غير بحراني حالاتو کې مسلمانان خپل مشر ټاکي نو يو شمير غاښک (هغه د مخ دوه غاښه چې يې غټ وي) علماء کښيني چې وگورئ، که يو قریشي يا اهل بيت (سادات) موجود وي، حق اوليت و هغه نه ورکړئ. په هر صورت! کله چې د دې مافياوي غړی د کوم داسې جرم مرتکب سي چې جزاء يې د هغه هيواد په قانون کې مرگ وي، په هغه هيواد کې قاضي، څارنوال او واکمن ته امر کوي چې دا شخص وژغوره، او په ورته وخت کې چې عادي سړی ورته جرم وکړي هغه اعداميږي. يعني د يو عادي مجرم مور د سزا څخه په هغه صورت هم نه سو ژغورلای چې قانون ورته واورو. خو د دې سازمانونو اجير دنافذه قوانينو د قيده بنوی وځي. مثال؟؟؟؟ جنرال پرويز مشرف، عبدالفتاح سيسي، بشار الاسد..... ځکه نو دا خبره ډيره اړينه ده چې د ټولني خلگ د قانون څخه سرغړوني د نيژدې څخه و څاري. عاملين يې وپيژني او د هغوی په سزا رسيدلو پروسه وڅاري. دا خبره ځکه ډيره مهمه ده چې په دې مافياوو باندې رورد ډير داسې د کرايي قاتلين سته چې د دې مافياوو لپاره د قتل خدمات سر ته رسوي او د مافياوو لخوا د قانون څخه ورکړل سوي معافيت څخه د لوچکي او د شخصي اهدافو لپاره د خلگو د حقوقو تر پښو لاندې کولو کار اخلي. د عصمتيانو او رازقيانو د مظالمو په شپو کې ډير داسې اڅکزي وه چې د يوه ډير ناچيزه دولتي موقف په مټ يې ستر ستر ظلمونه کول او د طالبانو په تيره دوره کې به چې هر نورزی د ملابخت ماد و د حافظ مجيد آلو په شفتالو خپل وو نو ټوله کندهاريان به يې خپل مریان بلل. کله چې د يوه هيواد ولس د خپلو داسې واکمنانو پر ضد عمومي پاڅون وکړي چې د هغه بقاء د دې سازمانونو اړتيا وي نو د هغه هيواد د خپلواکي مبارزې څخه د کرکت تيسټ سيالي جوړه سي. وروره يو وار خپلواکي غوښتونکي په څو ډلو وویشل سي، بيا نوي ډلي پکښې پيدا سي. بيا د دې ډلو څخه ځيني په خپل منځ کې سره

وخوري. ځيني يې بيا پټ د ظالمو واکمنانو د استخباراتو سره معاملي پيل کړي. د حکومت پر زولو يوه رسمي نورماله پروسه پر غوايمه واوړي. يو مثال يې سوريه ده، بل مثال يې لیبیا ده او دريم مثال يې په مصر دی، څلورم مثال يې فلسطين، پنځم مثال يې الجزاير او داغسي پسي ورځه. حسن مبارک ملعون پر ضد ولس راپورته سو او پاڅون يې د عبدالفتاح السیسی ملعون پر واکمني پای ته ورسیدی. هو، دا يوه نورماله پروسه ده چې ولس ته د اثابته سي چې واکمن فاسد سوی دی باید ليري سي او يا واکمن نظام ټوله فاسد سوی دی، باید د بيخه و ایستل سي. فساد په هيڅ صورت سره جواز نلري. لکه په يوه ټولنه کي چې يو شخص لوچکي پيل کړي، څو شريف اشخاص يې پر ضد باندي دريري. چې څو اشخاص په اتفاق سره لوچکي پيل کړي ټوله قوم يې پر ضد باندي دريري. کله چې يو قوم په اتفاق سره لوچکي پيل کړي، څو اقوام يې پر ضد باندي دريري. او کله چې يو ملت لوچکي پيل کړي نو بيا ملتونه يې پر ضد باندي دريري. دا ځکه چې د لوچکي سلوک د بشریت ټولنيز نظام لپاره د زهر و حیثیت لري، که دا ټولنيز نظام د يوه هیواد داخلي نظام فرض کړو، د څو هیوادونو خپل منځی ټولنيز نظام فرض کړو او که ټوله نړيوال چاپيريال فرض کړو.

دا نړی د بشریت گد کور دی. د اويجي پر مخ چې څه جگړې کيږي، انسانان پکښي تلف کيږي، طبعي زيرمي د بینه ځي، د پياوړو انسانانو نسلونه پکښي خرابيږي. په پایله کي يې د يوه مشخص زمانه په محدوده کي ژوند لرونکي يوڅو انسانان موقتاً يوه ناچيزه گټه تر لاسه کوي.

په دې خو ټوله اسلام او کفر موافق دی (په استثنا د ځينو مشرکو صوفي فرقو څخه) چې دا نړی درالاسباب ده. يو الله تعالیٰ ﷻ بلاکيف اجرات کولای سي، انسان چې هر څه کوي د اسبابو په مټ يې کوي. دا نړيوال يهودي سازمانونه هم خپلي لوبي په بلاکيف ډول پر مخ نه بيايي. په هره ټولنه کي خپل اجيران لري، چې د واک گدی ته دې سازمانونو رسولي وي. هغه يې ساتي او هغه يې روزي. او يو خاين او فاسد شخص که د دوی منظم اجير نه وي، هم داسي دی لکه د دوی قرارداددي. ځکه چې څوک فساد کوي د زر، بنځي، هلك او ځمکي لپاره يې کوي. دا سازمانونه دا هر څه په عالي کيفيت ورته برابرولای سي. دا چې نړيوال يهودي سازمانونه يوه ټولنه څنگه ضعيفه کوي، يو څو تکتیکونه به يې لاندي ذکر کړو نور قضاوت دي پر لوستونکو پاته وي چې زمور په چاپيريال کي په واقعته سره دا لوبي جريان لري او که نه. بيا کيدای سي چې مور ته دا سوال هم حل سي چې دا زيد اخنذزاده و حماد اخنذزاده ولي يو ځل رباني و حکمتيار خطا ایستل او بيا ملا عمر و جلال الدين کباري (حقاني) خطا ایستل او بيا هم د سياسي سودا باز يو څخه لاسونه نه اخلی.

تر ټولو عامه حربه د دې سازمانونو د دايمي عوايدو د سرچينو لاسته راوړلو تکتیک دی. عام انسانان د عوايدو لاسته راوړلو لپاره داسي خدمات او مصنوعات ټولني ته وړاندي کوي چې هغه د ټولني د عامو وگړو مبرمه اړتيا وي لکه غذا، جامي، کسب، بشري قوا. دا سازمانونه د انسان د اړتياوو پر ځای د انسان د خواهشاتو د تسکين پر مصنوعاتو باندي پانگونه کوي لکه مسکرات، مخدرات، جنسي خواهشاتو تسکينونکي اسباب او ساعت تيري لوازم. د ټولي نړی فاحشه خانې، شراب خانې، تفريحيځايونه او مخدره موادو کاروبارونه د دې سازمانونو په لاس کي دي. په دې برخه کي د دوی مهم تکتیک د انحصار دی. کله چې د يوې ټولني د اړتياوو دوامداره اړتيا مشخصه سي، دا سازمانونه او د دوی اجيران هغه کاروبار د انحصار هڅه کوي. نور خلگ نه پريريدي چې د پراخيدونکي بشري اړتيا په وړاندي عرضه وکړي (يعني انحصار معنا دا چې هرڅومره د اړتيا سرچيني قبضه کولای سي، هغه قبضه کړه او هغه چې نه سي قبضه کولای هغه تخریب کړه). په عامه اصطلاح کي دې ته قبضه ويل کيږي. دا سازمانونه خپل مريان ټولني ته د خپلواکو سرمايه داره شخصي متشبثينو په توگه وړاندي کوي. هغه د دې سازمانونو لپاره جايدادونه خريداري کوي، صنعتي او تجارتي فعاليتونه کوي. واقعي مریي د يو شمير هغه امتيازاتو څخه محروميږي چې خپلواک انسان يې باید ولري. مثلاً مریي د ملکیت حق نلري ځکه تشبث هم نه سي کولای، د شخصي نظر څرگندولو حق نلري (ځکه نو د جرگو په تساميمو کي ونډه نه سي اخيستلای)، داوطلبانه خدمات نه سي عرضه کولای، مسئولیت نه ورسپارل کيږي. مریي فقط د خپل بادار خدمت کولای سي او مشخص امر به مني او د غلطی په صورت کي بادار سزا ورکوي. ځکه نو د دې مافياوو مخفي مریي د ټولني د ازادو انسانانو په منځ کي باید يو ډير خطرناکه عنصر وگڼل سي. دا خپلواک انسانان دي چې ملکیت لري، تشبث کوي، د خپل ژوند د اسایش لپاره د نورو خپلواکو انسانانو سره د مشترکو اهدافو لپاره گډ ژوند د يوه تړون په اساس غوره کوي او حتی نور ازاد انسانان مريان کوي او په خپله قبضه کي يې ساتي څو د خپل بادار امر پر تطبيق کړي (بڼه بيلگه يې د شيعه او سني صوفي فرقو پيران، شيخان او اغا گان دي). لکه نارينه او بڼخه د کورنی د تاسيس لپاره د واده تړون کوي، کورنياني د خپل خونديتوب او ژوند د اسانتيا لپاره کلي، بڼارونه، ايالتونه او هیوادونه جوړوي. د گډو سرمايو لکه مساجدو، مدارسو، روغتونونو، سرکانو او جغرافيه د ساتني لپاره واکمنان ټاکي چې دا واکمنان بيا بيرته د همدې کورنيو څخه اهل و قابل افراد د ټولنيزو خدماتو لپاره په اجوره دروي. د اجيرانو د مطلوبو قابليتونو د روزني لپاره مدارس، دارالعلومونه، حربي او حرفوي زده کړو مرکزونه جوړوي. د دې کار د مصارفو لپاره د ټولني هر وگړی د خپلو عوايدو يوه برخه ورکوي چې ماليات ورته ويل کيږي. دا چې د ټولني څخه بنسټيزه گټه هر فرد ته د گډ ژوند په برکت حاصليري او دا گټه د بشر په ټولو لاسته راوړنو کي بنسټيزه ونډه لري نو ځکه الله ﷻ چې د ځان لپاره کومه ماليه (زکات) غوره کړي ده، هغه يې د ټولني د بيوولو وگړو د بنسټيزو اړتياوو لپاره وقف

کړل. که نه الله تعالیٰ څه په خپله اراده د هر بیوزله اړتیا مستقیماً د پوره کولو بشپړ توان لري چې په دې خبره کې د کوم شک گنجایش نسته. د دې خبرې د ښه وضاحت لپاره به یو کوچنی یا خوار بزگر په داسې وحشي سیمه کې خوشي کړو چې د فقط د ژوند بنسټیز لوازم لکه اوبه، گیاه او ښکار موجود وي او یو به د ښار سرمایه داره په داسې سیمه کې خوشي کړو. بیا کال څومياشتي بعد وگورو چې سرمایه داره هلته څومره سرمایه جمع کړې ده (که ژوندی پاته وو، په دې شرط) او په مقابل کې هغه خوار کوچنی یا بزگر څومره خپل ژوند سم کړی دی. راته ثابت به سي چې دا د ټولني سرمایه دارانو خپل ثروت د دې ډيرو خلکو په مټ خپل کړی دی، نو ځکه د ټولني بیوزله د سرمایه داره په دنیا کې د زکات په اندازه حق لري. دا سازمانونه د ټولني سرمایه داران د ځان سره شریکوي او د عامو وگړو د استحصال او شکولو کې یې د ځانه سره ملگري کوي. دوی عام خلگ مفلس او وري ساتي څو دې ته یې اړ کړي چې د دوی مریتوب ته غاړه کښیردي. بل مهم تکنیک د دې سازمانونو دا دی چې په علمي او ادبي ډگر کې استعداد لرونکي او موثره انسانان په خپلو ساختارونو کې جذبوي. د دې ډول جلب و جذب لپاره دوی په ټولنو کې ډول ډول فرقي راباسي چې په یو شکل د شکلونو د ټولني د ثابتو ارزښتونو سره په ټکر کې وي لکه په اسلامي ټولنو کې شیعیان، اسماعیلیان، بریلویان، اهل الحدیث او په غربي ټولنو کې ایل جي بي تي کيو، ایف کې او داسې نور. داسازمانونه خپل صفوفو د پاکو خلکو څخه تل پاک ساتي او چټل خلگ یې خوښیږي. دا چې پاک خلگ خپلي ټولني ته مخلصه وي نو ځکه د خپلي ټولني قوانینو، اصولو او ارزښتونو ته ځانونه پایبند ساتي. که یوه ټوله اداره د فاسدانو څخه ډکه وي او تنها یو پاک شخص یې په مینځ کې مقرر سي، د دې ټولوفساد ته بند اچوي نو ځکه دا ټوله هڅه کوي چې د بینه یې یوسي. اکثره په مرموزو وژنو کې داسې خلگ د بینه ځي. دا سازمانونه عموماً په یوه ټولنه کې داسې خلگ استخداموي چې یا خو ځانونه د ټولني د عامو وگړو څخه ډیر فوق گني او یا پردې او یا هم داسې کسان چې د خپلو شهواتو او خواهاشاتو په لاره کې خنډ ټولنیز اصول نه مرائتوي. دا سازمانونه تل هڅه کوي چې د خپل وس تر بریده د ټولني د مسئولیت پر موقوفو باندې هم داسې خلگ راسي چې یا خو د ټولني د بنسټیزو اصولو، مقرراتو او قوانینو څخه خبر نه وي او یا یې په قصه کې نه وي. لکه په افغانستان کې رسمي موقوفو کې تل د اقلیتي فرقو او نورو ځایو څخه را ناقل سوي کورنیو غړي ځکه زیات دي چې دوی د افغاني ټولني د اکثریتي کتلې یعنی پښتنو د اسلامي او پښتني ارزښتونو په قصه کې نه دي او د دې ارزښتونو د پاللو په سبب یې د پښتنو څخه نفرت هم راځي. په افغانستان او پاکستان کې د پښتنو او بلوڅو د توکموزني یو عامل دا وو چې د دې تیر مشرانو په شخصي چوکاټ کې د دولتونو څخه امتیازات غوښتي وه نه په قومي یا ملي چوکاټ کې. مثلاً زموږ کوم مشر په پاکستان یا افغانستان کې دې ته توجه کړی ده چې د اردو، پولیسو، ملکي خدماتي یا اکادمیکو ادارو کې یا د قراردادونو او شرکتونو د جوازونو په حصول کې دې د خپلو خلکو په ونډه پسي گرزیدلی وي. پایله یې دا ده چې په هر هیواد کې ځای میشتي ولسونه پایمال دي. د یهودي سازمانونه د دولتونو د انحصار په لاره کې مریانو ته زیاته اړتیا لري. او دوی خپله دا اړتیا پر ضعیفه ملتونو باندې د جگړې د تحملولو د لاري تسکینوي. بیا هم دامریان پیاوړو ملتونو قلمرو ته راولي او هغه کارونه په کوي چې ځای میشتي وگړي به په مرگ هم ورته رواداره نه سي.

د ټولني د معنویاتو تحریف هغه لمړۍ حربه ده چې دا سازمانونه کار ځني اخلي چې په واقعیت کې د ټولني د انحلال لپاره لاره هواروي. په دې برخه کې ښه مثال د الهي ادیانو روستلای سو. د یهودو ملایانو د خپل وخت د اشغالگري امپراتوري سره د مخفي معاملي په ترڅ کې د تورات اوزبور احکام تحریف کړل او په دې لاره کې خنډ حضرت زکریا علیه سلام او حضرت یحییٰ علیه سلام یې په شهادت ورسول. الله تعالیٰ څه عیسیٰ علیه سلام د نوي شریعت سره مبعوث کړ او انجیل یې ورته اعطاء کړ او معجزې یې ورکړې څو خلگ د ملایانو د درغلي څخه آگاه کړي (د نوي شریعت د نشعت پروگرام اصلاً د سرور کاینات پیغمبر اکرم ص د بعثت سره پیلیدونکی وو). دوی د هغه مبارک علیه سلام د شهادت هڅه وکړل. عیسیٰ علیه سلام د الهي ارادې په اساس ژوندی او سالم اسمانونو ته ولاړ چې ځمکي ته بیرته راتگ او دلته د پاته ژوند د تیرولو وعده یې موجوده ده. دوی انجیل هم تحریف کړ. الله تعالیٰ څه خپل وروستی نبي حضرت محمد ص د شریعت سره په داسې ټولنه کې مبعوث کړ چې د دوی د مستقیم واکه وتلي وه او خپل شریعت یې په ټوله نړۍ کې خپور کړ. نن د الله څه کتاب د هر خوار او غریب په کور کې پروت دی. دې یهودو هر څه وکړل، ولسونو ته یې رشوتونه ورکړل. اسلامي سیاسي نظام ږنگ سو خو الهي شریعت باقي پاته سو. د شعوبیه تحریک پیل سو چې وروسته د شیعیه او شرکي صوفي فرقو په ډول پراختیا وموندله. د صحاح سته ډرامه یې پسي جوړه کړل چې د سلفي یا اهل الحدیثو فرقوي سلسلو موجب سول خو د قرآني تعلیماتو عملي تفسیر نبوي سنت د څلورو سترو اسلامي فقهو او بالخصوص د حنفي فقهې په شکل د وخته لا محفوظه سوی وو.

نور بیا